
STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 3789
12 februari 2015

Advies Raad van State inzake het ontwerpbesluit tot wijziging van het Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten in verband met het introduceren van inkomensverrekening in de Werkloosheidswet

Nader Rapport

Datum 26 januari 2015

Nader rapport inzake het ontwerp van een algemene maatregel van bestuur houdende wijziging van het Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten in verband met het introduceren van inkomensverrekening in de Werkloosheidswet

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 11 juni 2014, nr. 2014-0000082111, machtigde Uwe Majesteit de Afdeling advisering van de Raad van State haar advies inzake het bovenvermelde ontwerp van een algemene maatregel van bestuur rechtstreeks aan mij te doen toekomen.
Dit advies, gedateerd 9 juli 2014, nr. W12.14.0191/III, bied ik U hierbij aan.

Het ontwerp geeft de Afdeling advisering van de Raad van State geen aanleiding tot het maken van inhoudelijke opmerkingen.

Na ontvangst van het advies van de Afdeling advisering van de Raad van State bleek nog een aantal tekstuele en technische wijzigingen in het besluit noodzakelijk. Ten aanzien van één onderwerp (artikel 3:5) betreft het een inhoudelijke wijziging.

- Aan artikel 3:2 worden twee nieuwe leden toegevoegd. Dit veertiende en zestiende lid zijn noodzakelijk: het dertiende en vijftiende lid bevatten samenloopsituaties die elkaar technisch uitsluiten. (artikel I, onderdeel B)
- In artikel 3:3, dertiende lid, artikel 3:6 en artikel 5:1a zijn technische wijzigingen aangebracht. Laatstgenoemd artikel is enigszins verduidelijkt om goed tot uitdrukking te brengen dat het overgangsrecht alleen geldt voor samenloopsituaties van twee uitkeringsrechten met inkomen en er verschillende versies van het Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten (AIB) van toepassing zouden zijn. (artikel I, onderdeel C, F en J)
- Enkele wijzigingen aangebracht in het ontwerpbesluit (artikel 3:5) die betrekking hebben op het verrekenen van ouderdomspensioen bleken op dit moment nog niet uitvoerbaar. Hierom blijven de regels die thans gelden in artikel 3:5 voor het verrekenen van dit pensioen ook na dit wijzigingsbesluit gelden. (artikel I, onderdeel D)
- In artikel 3:5 is een tweetal uitzonderingen opgenomen op de thans geldende hoofdregel dat ouderdomspensioen wordt verrekend met de WW-uitkering. Deze wijzigingen zullen op een nader te bepalen tijdstip inwerking treden en zijn overigens ten gunste van betrokkenen. (artikel I, onderdeel E)
- De artikelen 4:1 en 4:2 zijn aangepast in verband met een technische wijziging, waarmee wordt tevens voldaan aan het amendement dat tijdens de Tweede Kamer behandeling van wetsvoorstel Verzamelwet SZW 2015 de SP, samen met de PvdA, CDA, 50Plus en D66, heeft ingediend.[1] (artikel I, onderdelen G en H)
- In artikel 5:4 zijn aanvullende grondslagen in verband met inkomensverrekening in de WW toegevoegd waarop het AIB mede berust. (artikel I, onderdeel K)
- De nota van toelichting is op verschillende plaatsen op het bovenstaande aangepast en op enkele punten aangevuld.

Ik moge U hierbij, het gewijzigde ontwerpbesluit en de gewijzigde nota van toelichting doen toekomen en U verzoeken overeenkomstig dit ontwerp te besluiten.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L.F. Asscher.

---

[1] *Kamerstukken II* 2014/15, 33 988, nr. 27.

Advies Raad van State

No. W12.14.0191/III
's-Gravenhage, 9 juli 2014

Bij Kabinetsmissive van 4 juli 2014, no. 2014001307, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, bij de Afdeling advisering van de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit tot wijziging van het Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten in verband met het introduceren van inkomensverrekening in de Werkloosheidswet, met nota van toelichting.

Het ontwerpbesluit geeft de Afdeling advisering van de Raad van State geen aanleiding tot het maken van inhoudelijke opmerkingen. De Afdeling geeft U in overweging dienovereenkomstig te besluiten.

Gelet op artikel 26, zesde lid jo vijfde lid, van de Wet op de Raad van State, is de Afdeling van oordeel dat openbaarmaking van dit advies achterwege kan blijven.

De vice-president van de Raad van State,
J.P.H. Donner.

Tekst zoals toegezonden aan de Raad van State: Wijziging van het Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten in verband met het introduceren van inkomensverrekening in de Werkloosheidswet

Wij Willem-Alexander, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 1 juli 2014, nr. 2014-000087751;

Gelet op artikel 1b, tiende lid, van de Werkloosheidswet, 52, vierde lid, 60, vijfde lid, en 61, achtste lid van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen en 31, derde lid van de Ziektewet;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van [niet invullen],

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1:1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt in de alfabetische volgorde een definitie ingevoegd, luidende:

   – *reguliere WW-uitkering:* een uitkering op grond van de Werkloosheidswet, niet zijnde een uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet.

2. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:

   4. Indien een uitkeringsgerechtigde recht heeft op een uitkering op grond van artikel 29, tweede lid, onderdeel d, van de Ziektewet wordt die uitkering aangemerkt als een reguliere WW-uitkering.

B

Artikel 3:2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder vernummering van het derde tot en met twaalfde lid tot vierde tot en met dertiende lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

   3. In afwijking van het eerste lid, wordt niet tot het inkomen gerekend:
      a. inkomen dat is verdiend in uren die reeds via de Werkloosheidswet met de uitkering op grond van die wet zijn verrekend; en
      b. inkomen in verband met arbeid dat reeds via de Werkloosheidswet met de uitkering op grond van die wet is verrekend.

2. Het vierde lid (nieuw) komt te luiden:

   4. Voor zover de uitkeringsgerechtigde op de dag voorafgaand aan:
      a. de dag waarop het recht op een uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet is ontstaan; of
      b. de eerste dag van de ongeschiktheid tot werken, bedoeld in artikel 29, derde lid, van de Ziektewet, in geval de uitkeringsgerechtigde recht heeft op een uitkering op grond van artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet;

      inkomen als bedoeld in het eerste lid, ontvangt uit andere werkzaamheden dan de werkzaamheden waaruit het recht op de uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet of artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet is ontstaan, wordt dat inkomen niet in aanmerking genomen voor die uitkering op grond van de Werkloosheidswet respectievelijk de Ziektewet.

3. Het zevende lid (nieuw) wordt als volgt gewijzigd:

a. In de aanhef wordt na ‘uitkeringsgerechtigde die recht heeft op een uitkering op grond van’ ingevoegd: artikel 18 of hoofdstuk IV van.

b. In onderdeel a wordt na ‘dag waarop het recht op een uitkering op grond van’ ingevoegd: artikel 18 of hoofdstuk IV van.

4. Het negende tot en met dertiende lid (nieuw) komen te luiden:

9. Indien een uitkeringsgerechtigde:
   a. een recht op uitkering heeft op grond van de Werkloosheidswet, artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet of de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen dan wel recht bestaat op loondoorbetaling;
   b. daarnaast een recht op uitkering heeft op grond van de Werkloosheidswet, artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet of de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen dan wel recht bestaat op loondoorbetaling; en
   c. inkomen als bedoeld in het eerste lid ontvangt uit werkzaamheden die zijn aangevangen nadat het eerste recht op uitkering of loondoorbetaling is ontstaan, uit andere werkzaamheden dan de werkzaamheden waaruit de rechten op uitkering of loondoorbetaling zijn ontstaan en voordat het tweede recht op uitkering of loondoorbetaling is ontstaan,

   wordt dat inkomen in aanmerking genomen voor de uitkering of loondoorbetaling waarvan het recht als eerste is ontstaan.

10. Indien de uitkeringsgerechtigde:
   a. een recht op uitkering heeft op grond van de Werkloosheidswet, artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet of de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen dan wel recht bestaat op loondoorbetaling;
   b. daarnaast een recht op uitkering heeft op grond van de Werkloosheidswet, artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet of de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen dan wel recht bestaat op loondoorbetaling; en
   c. daarna inkomen als bedoeld in het eerste lid ontvangt uit andere werkzaamheden dan de werkzaamheden waaruit de rechten op uitkering of loondoorbetaling zijn ontstaan,

   dat wordt dat inkomen in aanmerking genomen voor de uitkering of loondoorbetaling waarvan het recht als tweede is ontstaan.

11. In afwijking van het tiende lid, wordt, indien de uitkeringsgerechtigde:
   a. een recht op uitkering heeft op grond van artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet dan wel recht heeft op loondoorbetaling;
   b. een recht op uitkering heeft op grond van artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet dan wel recht heeft op loondoorbetaling; en
   c. daarna inkomen als bedoeld in het eerste lid ontvangt uit andere werkzaamheden dan de werkzaamheden waaruit de rechten op uitkering of loondoorbetaling zijn ontstaan,

   dan wordt dat inkomen pro rata in aanmerking genomen voor de twee uitkeringen of rechten op loondoorbetaling.

12. In afwijking van het achtste en negende lid wordt, indien de uitkeringsgerechtigde recht heeft op twee reguliere WW-uitkeringen en daarnaast inkomen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, ontvangt dat inkomen in aanmerking genomen voor de uitkering waarvan het recht als tweede is ontstaan.

13. In afwijking van het negende en tiende lid wordt, indien de uitkeringsgerechtigde recht heeft op:
   a. een reguliere WW-uitkering;
   b. een uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen dan wel op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet; en
   c. tevens inkomen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, ontvangt,

   het inkomen in aanmerking genomen voor de reguliere WW-uitkering.

5. Na het dertiende lid worden vijf leden toegevoegd, luidende:

14. In afwijking van het negende en tiende lid wordt, indien de uitkeringsgerechtigde recht heeft op:
   a. een uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen dan wel op grond van artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet;
   b. een uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet; en
   c. tevens inkomen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, ontvangt,

   het inkomen in aanmerking genomen voor de uitkering op grond van de Wet werk en inkomen

naar arbeidsvermogen dan wel op grond van artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet.

15. In afwijking van het tiende lid wordt, indien de uitkeringsgerechtigde recht heeft op:
    a. een uitkering op grond van artikel 18 van de Werkloosheidswet;
    b. een uitkering op grond van hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet; en
    c. tevens inkomen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, ontvangt, het inkomen in aanmerking genomen voor de op grond van hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet ontstane uitkering.

16. In afwijking van het negende lid wordt, indien een uitkeringsgerechtigde recht heeft op:
    a. een uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen; b. een reguliere WW-uitkering; en
    c. tevens inkomen als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, c, d of e ontvangt,

    het inkomen in aanmerking genomen voor de uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen.

17. Voor de toepassing van het achtste, negende, tiende, elfde, dertiende, veertiende en vijftiende lid geldt dat, indien het inkomen, bedoeld in het eerste lid, meer bedraagt dan het dag- of maandloon op grond waarvan de uitkering waarvoor dat inkomen in aanmerking is genomen, wordt berekend, wordt dat meerdere in aanmerking genomen voor de andere uitkering.

18. Indien de uitkeringsgerechtigde voor wie het achtste, negende, tiende, elfde, twaalfde, dertiende, veertiende of vijftiende lid van toepassing is met verlof gaat of recht ontstaat op een uitkering die voorafgaat aan een uitkering bij wijze van oudedagsvoorziening of het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, wordt voor de toepassing van het achtste, negende, tiende, elfde, twaalfde, dertiende, veertiende of vijftiende lid het inkomen dat werd genoten in het aangiftetijdvak voor het aangiftetijdvak waarin het verlof aanving respectievelijk het recht op die uitkering ontstond aangemerkt als inkomen als bedoeld in het eerste lid.

C

Artikel 3:3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In de aanhef wordt na ‘naast recht op een uitkering op grond van’ wordt ingevoegd: artikel 18 of hoofdstuk IV van.

b. Na ‘waarin recht ontstond op’, vervalt: die.

c. Er wordt een zin toegevoegd, luidende:

> Dit lid is uitsluitend van toepassing indien het recht op uitkering, bezoldiging of loon is ontstaan uit hoofde van werkzaamheden die zijn gestart nadat het recht op uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet of artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet is ontstaan.

2. Het tweede lid wordt als volgt gewijzigd:

a. In de aanhef, wordt na ‘van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen’ ingevoegd: of recht op een reguliere WW-uitkering.

b. Na ‘waarin recht ontstond op’, vervalt: ‘die’.

4. Het derde lid, vierde en vijfde lid komen te luiden:

> 3. Indien de uitkeringsgerechtigde die recht heeft op een uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet of artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet met verlof gaat wordt onder inkomen verstaan het inkomen als bedoeld in artikel 3:2, eerste lid, dat werd genoten in het aangiftetijdvak voor het aangiftetijdvak waarin het verlof aanving, mits het recht op verlof is ontstaan uit werkzaamheden die zijn gestart nadat een eerder recht op uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet of artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet is ontstaan.
>
> 4. In geval van een uitkeringsgerechtigde voor wie naast recht op een uitkering op grond van

artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet of artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet, recht ontstaat op:
a. een uitkering op grond van artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet; of
b. een uitkering op grond van artikel 18 van de Werkloosheidswet,
wordt tevens onder inkomen verstaan het dag- of maandloon op grond waarvan de uitkering, bedoeld in onderdeel a of b, wordt berekend, mits dat recht op uitkering is ontstaan uit hoofde van werkzaamheden die zijn gestart nadat het recht op uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet of artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet is ontstaan.

5. Indien voor de uitkeringsgerechtigde naast een recht op uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen recht bestaat op:
a. een uitkering op grond artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet; of
b. een reguliere WW-uitkering of een uitkering op grond van artikel 18 van de Werkloosheidswet,
wordt tevens onder inkomen verstaan het dag- of maandloon op grond waarvan de uitkering, bedoeld in onderdeel a of b, wordt berekend.

4. Het zesde lid vervalt en onder vernummering van het zevende tot en met elfde lid tot negende tot en met dertiende lid worden drie leden ingevoegd, luidende:

6. In geval van een uitkeringsgerechtigde voor wie naast een reguliere WW-uitkering, recht bestaat op:
a. een uitkering op grond van artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet; of
b. een uitkering op grond van artikel 18 van de Werkloosheidswet;
wordt tevens onder inkomen verstaan het dag- of maandloon op grond waarvan de uitkering, bedoeld in onderdeel a of b, wordt berekend.

7. In geval van een uitkeringsgerechtigde voor wie naast een reguliere WW-uitkering nog een recht ontstaat op een reguliere WW-uitkering, wordt het maandloon van de laatst ontstane uitkering aangemerkt als inkomen voor het eerst ontstane recht.

8. Indien de uitkeringsgerechtigde, die recht heeft op een reguliere WW-uitkering of op een uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen met verlof is, wordt onder inkomen verstaan het inkomen als bedoeld in artikel 3:2, eerste lid, dat werd genoten in het aangiftetijdvak voor het aangiftetijdvak waarin het verlof aanving.

5. In het twaalfde lid (nieuw) wordt 'op grond van het vierde en vijfde lid' vervangen door 'op grond van het vierde tot en met zesde lid' en wordt '46' vervangen door '1b, zevende lid'.

6. In het dertiende lid (nieuw) wordt 'Voor de toepassing van het eerste, tweede of derde lid', vervangen door 'Voor de toepassing van het eerste, tweede, derde of zevende lid' en wordt na 'het eerste respectievelijk het tweede', ingevoegd 'of zevende'.

D

Artikel 3:5 komt te luiden:

Artikel 3:5 Uitzonderingen voor de Werkloosheidswet

1. Artikel 3:2, eerste lid, onderdeel b, c, d en e en artikel 3:3, eerste lid, onderdeel c en tweede lid, onderdeel c zijn niet van toepassing bij de vaststelling van het inkomen voor de Werkloosheidswet.

2. Als inkomen wordt tevens aangemerkt bezoldiging in verband met het uitoefenen van werkzaamheden als lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, van een vertegenwoordigend orgaan van een publiekrechtelijk lichaam, dat bij rechtstreekse verkiezing wordt samengesteld, of van een algemeen bestuur van een waterschap.

3. Voor zover de uitkeringsgerechtigde op de dag voorafgaand aan de eerste dag van werkloosheid, bedoeld in artikel 16a van de Werkloosheidswet, inkomen ontvangt als bedoeld in het tweede lid, wordt dat inkomen niet in aanmerking genomen voor de uitkering op grond van de Werkloosheidswet.

4. Voor de Werkloosheidswet wordt als inkomen in verband met arbeid beschouwd:
a. een uit een dienstbetrekking voortvloeiende periodieke uitkering bij wijze van oudedagsvoorziening, dan wel een uitkering die voorafgaat aan die uitkering of het bereiken van de

pensioengerechtigde leeftijd, bedoeld in artikel 7a, eerste lid, van de Algemene Ouderdomswet, die:
1°. wordt ontvangen uit dezelfde dienstbetrekking als de dienstbetrekking waaruit een recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet is ontstaan; of
2°. wordt ontvangen uit een dienstbetrekking waarvoor de dienstbetrekking waaruit het recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet is ontstaan in de plaats is gekomen;
b. een uitkering op grond van het bepaalde bij of krachtens dan wel op de voet van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers; en
c. een wettelijke buitenlandse uitkering wegens arbeidsongeschiktheid.

5. In afwijking van het vierde lid, onderdeel a, wordt voor een WW-uitkering niet tot het inkomen in verband met arbeid gerekend de uitkering, bedoeld in het vierde lid, onderdeel a, voor zover die uitkering door de uitkeringsgerechtigde voor het intreden van de werkloosheid reeds werd ontvangen en die betrekking heeft op een eerder verlies van arbeidsuren.

6. De uitkering bedoeld in het vierde lid, onderdeel b, wordt voor een uitkering op grond van de Werkloosheidswet niet tot inkomen in verband met arbeid gerekend, voor zover die uitkering:
a. door de uitkeringsgerechtigde reeds voor het intreden van de werkloosheid werd ontvangen naast de dienstbetrekking waaruit hij werkloos is geworden; of
b. door de uitkeringsgerechtigde na het intreden van de werkloosheid wordt ontvangen uit werkzaamheden die voor het intreden van de werkloosheid reeds werden verricht naast de dienstbetrekking waaruit de werkloosheid is ontstaan of een dienstbetrekking waarvoor de dienstbetrekking waaruit de werkloosheid is ontstaan in de plaats is getreden.

7. Indien op grond van artikel 1b, vijfde lid, van de Werkloosheidswet inkomen is toegerekend, is artikel 3:2, achtste tot en met zestiende lid, van overeenkomstige toepassing.

E

Artikel 4:1 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, vervalt ‘, de Werkloosheidswet’.

2. Onder vernummering van het negende lid tot het elfde lid worden twee leden ingevoegd, luidende:

9. In afwijking van het derde lid, wordt voor de vaststelling van het inkomen voor de Werkloosheidswet het inkomen over een aangiftetijdvak van vier weken geacht te zijn genoten in de kalendermaand waarin het aangiftetijdvak van vier weken eindigt.

10. In afwijking van het achtste lid, wordt voor de vaststelling van het inkomen voor de Werkloosheidswet het in een aangiftetijdvak betaalde bedrag aan vakantiebijslag en de opgebouwde vakantiebijslag niet als inkomen aangemerkt, indien de werknemer werkzaam is in een dienstbetrekking bij een werkgever die de vakantiebijslag reserveert. Indien de vakantiebijslag wordt gereserveerd, wordt het inkomen in die dienstbetrekking vermenigvuldigd met 108/100.

F

Artikel 4:2a vervalt.

G

Artikel 4:2b, tweede lid, vervalt, alsmede de aanduiding ‘1.’ voor het eerste lid.

H

Na artikel 5:1 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 5:1a. Overgangsrecht in verband met de Wet werk en zekerheid

1. Indien een recht op uitkering bestaat op grond van de Werkloosheidswet, de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, artikel 29, tweede lid van de Ziektewet dan wel een recht op loondoorbetaling voor inwerkingtreding van de Wet werk en zekerheid en een recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet, de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, artikel 29, tweede lid van de Ziektewet dan wel een recht op loondoorbetaling na inwerkingtre-

ding dan is het Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswettten van toepassing zoals dat luidde op 30 juni 2015.

2. Het eerste lid is niet meer van toepassing als er sprake is van een recht op uitkering op grond van hoofdstuk II van de Werkloosheidswet, niet zijnde een uitkering op grond van artikel 18 van die wet, dat op grond van artikel # of ## van de Werkloosheidswet is omgezet.

ARTIKEL II INWERKINGTREDING

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Aanleiding en probleemschets

Met de Wet werk en zekerheid (Wwz) wordt de Werkloosheidswet (WW) op een aantal onderdelen gewijzigd. Dit brengt mee dat het huidige Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten (AIB) hierop moet worden aangepast. In dit verband is met name van belang dat wordt overgestapt van een systematiek van urenverrekening op inkomensverrekening en dat de WW-uitkering per kalendermaand in plaats van per kalenderweek wordt berekend. Dit vergt onder andere dat de bepalingen over samenloop van een WW-uitkering met een andere uitkering en/of inkomen (artikelen 3:2, 3:3 en 3:5) moeten worden gewijzigd. Deze wijzigingen moeten, in verband met de datum waarop de wijzigingen in de WW inwerking treden, met ingang van 1 juli 2015 gaan gelden voor uitkeringen die na die datum ontstaan. Wel is er overgangsrecht voorzien voor uitkeringsrechten die op 1 juli 2015 reeds waren ontstaan. Indien een recht op uitkering bestond voor 1 juli 2015, wordt dat recht gerespecteerd, tenzij er samenloop met een nieuw WW recht ontstaat. In dat geval wordt het bestaande WW recht, op grond van artikel ## van de WW omgezet conform de nieuwe systematiek.

Doel, gekozen instrument en gevolgen

Het doel van dit besluit is om vast te stellen wat onder ‘inkomen’ en ‘inkomen in verband met arbeid’ wordt verstaan voor de toepassing van de WW. Dit betreft niet alleen loon uit dienstbetrekking, maar ook allerlei uitkeringen. In de huidige situatie is het AIB vaak niet van toepassing op een WW-uitkering, omdat niet het inkomen wordt verrekend, maar de uren die in een dienstbetrekking zijn gewerkt of die ten grondslag liggen aan de desbetreffende uitkering. Dit is in de WW zelf geregeld. Na de inwerkingtreding van de Wwz wordt het inkomen wel verrekend met de WW-uitkering, waardoor het AIB wel van toepassing wordt. Het AIB wordt daarom aangepast.

Ook worden de uitkeringen op grond van de WW voortaan per kalendermaand berekend. Dit brengt mee dat het dagloon in de WW moet worden omgerekend naar een maandloon. Bovendien wordt het dagloon voor de reguliere WW-uitkering, dat wil zeggen een uitkering die niet is gebaseerd op artikel 18 WW of hoofdstuk IV WW, op een andere wijze dan nu vastgesteld. Dit dagloon wordt in beginsel berekend door het loon uit alle dienstbetrekkingen gedurende het refertejaar bij elkaar op te tellen, terwijl in de huidige situatie het dagloon wordt bepaald door het gemiddelde loon per dag te nemen in de dienstbetrekking waaruit de betrokkene werkloos is geworden. Deze wijzigingen hebben consequenties voor het bepalen van het inkomen voor de WW-uitkering, althans de reguliere WW-uitkering, want de wijze waarop het dag- of maandloon voor de uitkering op grond van artikel 18 WW of hoofdstuk IV WW wordt vastgesteld, wijzigt niet. In het AIB dienen de bepalingen waarin de samenloop tussen een reguliere WW-uitkering en een andere uitkering, al dan niet in combinatie met inkomen, is geregeld derhalve aangepast te worden. Zo hoeft in de huidige situatie het loon dat iemand verdient in een dienstbetrekking die hij reeds uitoefende voor het ontstaan van een WW-recht, niet verrekend te worden met die WW-uitkering. In de nieuwe situatie moet dat wel gebeuren, omdat dat loon is meegeteld bij de berekening van het maandloon.

Uitvoeringstoets UWV

Het UWV acht het besluit uitvoerbaar en handhaafbaar met ingang van de beoogde invoeringsdatum. In het onderhavige besluit is onder andere geregeld wat onder ‘inkomen’ en ‘inkomen in verband met arbeid’ moet worden verstaan voor de verschillende werknemersverzekeringen. Daarnaast zijn samenloopbepalingen opgenomen over het toerekenen van ‘inkomen’ aan de verschillende uitkeringen in bepaalde specifieke situaties. Hierbij is voor de toepassing van de WW zoveel mogelijk aangesloten bij de bestaande uitvoeringspraktijk van de andere werknemersverzekeringen.

Gevolgen regeldruk

Onderhavige wijziging leidt niet tot een wijziging in de administratieve lasten van burgers of werkgevers. Op grond van de huidige regelgeving moeten WW-gerechtigden de uren waarin zij gewerkt hebben, doorgeven aan het UWV. Hiermee kan het UWV bepalen of er nog recht op WW bestaat en zo ja, wat de hoogte is van die WW-uitkering. Met de Wwz wordt inkomensverrekening ingevoerd in plaats van urenverrekening. De WW-gerechtigden zullen dan niet de uren waarin zij gewerkt hebben, maar het loon dat zij over die uren hebben verdiend, aan het UWV moeten melden. De regeldruk blijft hiermee gelijk.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Onderdeel A

In het eerste lid van dit artikel wordt een definitie gegeven van het begrip ‘reguliere WW-uitkering’. Dit is de werkloosheidsuitkering die niet is gebaseerd op artikel 18 WW (in geval van buitengewone natuurlijke omstandigheden) of hoofdstuk IV WW (bij betalingsonmacht van de werkgever). Dit onderscheid is van belang vanwege de wijze waarop het maandloon in de WW in het geval van een regulier recht wordt bepaald. Zoals hierboven reeds is uiteengezet is de wijze van berekening van het dag- en maandloon anders bij een uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de WW.

Er wordt een nieuw lid toegevoegd waarin wordt bepaald dat indien een ZW-uitkering ontvangen wordt op grond van artikel 29, tweede lid, onderdeel d, (de uitkering voor zieke ex-WW’ers) deze uitkering aangemerkt wordt als een reguliere WW-uitkering. Het belang hiervan is dat voor deze categorie hetzelfde regime van toepassing blijft wanneer zij vanuit de WW in de ZW stromen. Waar in de volgende artikelen een verwijzing voorkomt naar artikel 29, tweede lid, moet in gedachten worden gehouden dat onderdeel d van dit artikel telkens conform een WW-uitkering behandeld moet worden.

Onderdeel B

In artikel 3:2, wordt een nieuw derde lid ingevoegd. Dat onderdeel bepaalt dat inkomen dat is verdiend in uren die op grond van de wet al zijn verrekend met de WW-uitkering niet wordt aangemerkt als inkomen. Of de uren nu rechtstreeks zijn verrekend met de uitkering in de WW zoals deze luidde voor inwerkingtreding van de onderdelen uit de Wet werk en zekerheid die zien op de introductie van inkomensverrekening, of dat er op basis van artikel 1b, vijfde lid, WW een inkomen is toegerekend aan uren en vervolgens het inkomen in mindering is gebracht op een uitkering, op basis van de WW zoals die luidt na de inwerkingtreding van die onderdelen, is daarbij niet van belang. Het inkomen dat in dergelijke uren is verdiend, wordt voor wat het AIB betreft, niet nogmaals aangemerkt als inkomen om te voorkomen dat er een dubbele korting van inkomen zou plaatshebben. Dit geldt ook voor inkomen in verband met arbeid. Wat er onder dergelijk inkomen dient te worden verstaan, wordt bepaald in artikel 3:5, vierde lid (nieuw), van dit besluit. Ook hiervoor geldt dat indien inkomen in verband met arbeid reeds op grond van artikel 47 WW is verrekend met de WW-uitkering, dit inkomen niet nogmaals wordt verrekend op grond van het AIB.

In het vierde lid (nieuw) van artikel 3:2 gaat het om inkomensbestanddelen die reeds genoten werden voordat het recht op een uitkering op grond van artikel 18 WW of hoofdstuk IV WW dan wel artikel 29, tweede lid van de Ziektewet (ZW) ontstaan is. Dat bestanddeel maakt, vanwege de systematiek van het berekenen van het dagloon, geen onderdeel uit van het dagloon waarop de hoogte van de daaropvolgende uitkering is gebaseerd. Zonder nadere voorziening zou een dergelijk inkomensbestanddeel vanwege artikel 3:2, eerste lid, worden verrekend met de uitkering. Dat wordt voorkomen doordat in dit lid wordt geregeld dat een dergelijk inkomensbestanddeel niet als inkomen wordt aangemerkt voor de in dit lid bepaalde gevallen.

Het zevende lid (nieuw) regelt het geval dat een werkneemster die twee dienstbetrekkingen heeft, vervolgens met zwangerschaps- en bevallingsverlof gaat en direct aansluitend op het zwangerschaps- en bevallingsverlof uit één van beide dienstbetrekkingen een WW-uitkering ontvangt op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de WW. Zonder nadere voorziening zou het loon uit de andere dienstbetrekking worden verrekend met de WW-uitkering. Dat wordt voorkomen met dit lid. Voorheen was dit lid ook van toepassing op de reguliere WW-uitkering. Dat is niet langer nodig door de andere systematiek waarmee het dagloon en maandloon worden bepaald bij de reguliere WW-uitkering.

Het achtste lid (voorheen zevende lid) blijft ongewijzigd, voor de duidelijkheid wordt echter opgemerkt dat in het achtste lid de situatie wordt geregeld waarin er twee uitkeringsrechten zijn (of recht op loondoorbetaling bestaat) en er inkomen werd verdiend in de dienstbetrekking waaruit een uitkeringsrecht is ontstaan. In dat geval wordt dat inkomen uitsluitend in aanmerking genomen voor die uitkering of loondoorbetaling waaruit het recht is ontstaan. Met in aanmerking nemen wordt bedoeld dat inkomen met een uitkering wordt verrekend op grond van artikel 47, eerste lid, van de WW. Het achtste lid bevatde *eerste hoofdregel* voor de wijze van het verrekenen van inkomen wanneer er meer dan één uitkeringsrecht naast elkaar bestaat.

In het negende lid (nieuw) is de *tweede hoofdregel* neergelegd in het geval dat twee uitkeringsrechten bestaan en er inkomen genoten wordt uit andere werkzaamheden dan waaruit de uitkeringsrechten voortvloeien. In dit lid wordt geregeld hoe het inkomen dient te worden bepaald in de situatie dat iemand recht heeft op twee uitkeringen en daarnaast inkomen ontvangt en het gaat om werkzaamhe-

den die zijn aangevangen nadat één van beide uitkeringsrechten is ontstaan maar voordat het andere recht is ontstaan. Daarbij moet voor de duidelijkheid worden opgemerkt dat waar ook het recht op loondoorbetaling wordt genoemd, op een dergelijk recht via het AIB geen inkomen wordt verrekend. Indien er echter samenloop is tussen een uitkering en een recht op loondoorbetaling, wordt geregeld dat in die specifieke situatie dat inkomen niet als inkomen aangemerkt wordt als inkomen voor de sociale verzekeringen. Zonder verdere voorziening zou het inkomen met beide uitkeringen worden verrekend, tenzij een van de leden 4 tot en met 7 van dit artikel van toepassing is. Die dubbele verrekening is ongewenst en daarom wordt hier bepaald dat het inkomen slechts met de eerste uitkering wordt verrekend. Hierop zijn echter belangrijke uitzonderingen opgenomen in het twaalfde, dertiende, veertiende en zestiende lid. Ook is het negende lid aangepast aan het feit dat de reguliere WW-uitkering berekend wordt via de nieuwe dagloonsystematiek waarbij meer dan één dienstbetrekkingen in acht genomen wordt. Dit brengt met zich mee dat dit artikellid niet langer van belang is voor de situatie waarin een reguliere WW-uitkering en uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA) worden ontvangen, zie de uitzonderingen in het dertiende en zestiende lid, maar bijvoorbeeld wel wanneer een uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV WW wordt ontvangen in combinatie met een Wet WIA-uitkering.

Het tiende lid bevat de *derde hoofdregel* in geval van twee uitkeringsrechten waarbij tevens inkomen wordt verdiend uit andere werkzaamheden dan waaruit beide uitkeringsrechten zijn ontstaan. In dit lid wordt bepaald dat indien er een tweetal uitkeringsrechten bestaat en het inkomen is ontstaan uit werkzaamheden die zijn aangevangen nadat het tweede recht is ontstaan, het inkomen wordt verrekend met de uitkering waarvan het recht als laatste is ontstaan. Het elfde, dertiende, veertiende en vijftiende lid bevatten echter uitzonderingen voor het geval er samenloop is tussen twee ZW-uitkeringen (het elfde lid) een Wet WIA-recht met een regulier WW-recht (het dertiende lid), een ZW of een Wet WIA-recht met een niet-regulier WW-recht (veertiende lid) of tussen twee niet-reguliere WW-rechten (vijftiende lid).

In het elfde tot en met zestiende lid zijn de belangrijkste uitzonderingen voor de drie hoofdregels opgenomen. Het elfde lid bepaalt, in afwijking van het tiende lid, dat wanneer recht bestaat op een uitkering op grond van twee ZW-uitkeringen of recht op loondoorbetaling en, na het ontstaan van het tweede recht, inkomen wordt verdiend uit andere werkzaamheden dan waaruit het recht is ontstaan, dat inkomen pro rata in aanmerking wordt genomen voor de twee uitkeringen of rechten op loondoorbetaling, in plaats dat het in aanmerking wordt genomen voor het laatst ontstane recht op uitkering.

Het twaalfde lid regelt, in afwijking van het achtste en negende lid, dat in het geval recht bestaat op twee reguliere WW-uitkeringen en daarnaast inkomen wordt genoten, het inkomen in aanmerking wordt genomen voor de uitkering of loondoorbetaling waarvan het recht als tweede is ontstaan.

Het dertiende lid regelt, in afwijking van het achtste, negende en tiende lid, de situatie van samenloop tussen een reguliere WW-uitkering en een recht op grond van de Wet WIA indien er ook nog inkomen, niet zijnde winst, als bedoeld in het eerste lid wordt verdiend. Het inkomen dat naast beide uitkeringen nog wordt verdiend, wordt in aanmerking genomen voor de uitkering op grond van de Werkloosheidswet.

In het veertiende wordt bepaald dat wanneer een recht op uitkering op grond van de Wet WIA of de ZW bestaat en daarnaast een uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de WW, eventueel inkomen dat wordt verdiend, in mindering zal worden gebracht op de uitkering op grond van de Wet WIA of de ZW. Deze uitzondering op het negende en tiende lid wordt opgenomen vanwege uitvoeringstechnische redenen. De uitkering op grond van de Wet WIA of de ZW zal immers vaak langduriger zijn dan de uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV WW, daarom wordt eventueel inkomen gekort op de eerstgenoemde uitkeringen. In het algemeen maakt het niet uit met welke uitkering inkomen wordt verrekend, want zowel in de Wet WIA, alle uitkeringen op grond van de WW, als ZW wordt in de regel 70% (de eerste twee maanden uitkering op grond van de Werkhervatting gedeeltelijk arbeidsgeschikten (WGA) in de Wet WIA en WW: 75%) van het inkomen verrekend met de uitkering. Daarop bestaan twee uitzonderingen, te weten als iemand een vervolguitkering WGA of een loonaanvulling WGA op basis van art. 61 lid 4 WIA ontvangt. In die gevallen wordt het eventuele inkomen niet verrekend met de WGA-uitkering. In die zin is de regeling in het veertiende, net zoals in het vijftiende lid, gunstig voor een uitkeringsgerechtigde.
Het vijftiende lid heeft betrekking op een situatie die zich waarschijnlijk niet vaak zal voordoen, maar waarin wel voorzien moet worden. Indien zowel een recht op uitkering op grond van artikel 18 van de WW, vanwege bijvoorbeeld onwerkbaar weer, als een recht op uitkering op grond van hoofdstuk IV van de WW bestaat en daarnaast inkomen wordt ontvangen, wordt dat inkomen in mindering gebracht op de uitkering op grond van hoofdstuk IV. De reden hiervoor is dat een uitkering op grond van hoofdstuk IV doorgaans langduriger zal zijn dan een uitkering op grond van artikel 18. Uitvoeringstechnisch is het daarom voor het UWV eenvoudiger om het inkomen te verrekenen met de uitkering op grond van hoofdstuk IV van de WW.

Het zestiende lid heeft betrekking op de situatie waarin zowel recht op een reguliere WW-uitkering bestaat als recht op een Wet WIA-uitkering. Het gaat in dit lid echter niet om loon (dat is in het dertiende lid geregeld), maar om ander inkomen, zoals winst. Dit inkomen wordt, anders dan loon, in de regel niet als inkomen aangemerkt. Er is echter één uitzondering: wanneer het inkomen verdiend is met werkzaamheden die zijn aangevangen na de eerste dag van de wachttijd voor de Wet WIA, maar voordat het recht op de WW-uitkering is ontstaan, dan wordt dat inkomen in aanmerking genomen voor de uitkering op grond van de Wet WIA.

De inhoud van het zeventiende en achttiende lid zijn overgenomen uit het vroegere elfde en twaalfde lid van artikel 3:2. Deze leden zijn dus slechts verplaatst en de verwijzingen zijn aangepast.

Onderdeel C

In artikel 3:3 wordt geregeld wat onder inkomen wordt verstaan dat door een uitkeringsgerechtigde wordt ontvangen uit een andere bron dan het verrichten van arbeid. Hierbij gaat het vooral om andere uitkeringen die worden ontvangen. Het begrip uitkeringen moet ruim worden opgevat. Naast uitkeringen op grond van de werknemersverzekeringen en loondoorbetaling bij ziekte, worden onder het begrip uitkering ook verstaan uitkeringen op grond van andere Nederlandse wettelijke regelingen zoals de Algemene Pensioenwet politieke ambtsdragers, en buitenlandse wettelijke regelingen die dezelfde strekking als werknemersverzekeringen hebben, dat wil zeggen financiële compensatie bieden voor inkomensverlies als gevolg van werkloosheid of arbeidsongeschiktheid vanwege ziekte. Ook in artikel 3:3 werkt door dat het maandloon voor de reguliere WW-uitkering op een andere wijze wordt berekend dan het maandloon voor de uitkering op grond van artikel 18 en hoofdstuk IV WW. Bij de uitkering op grond van artikel 18 en hoofdstuk IV is het van belang om te weten of een andere uitkering is ontstaan uit een dienstbetrekking die is aangevangen *nadat* het recht op een uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV WW is ontstaan: alleen dan vindt inkomensverrekening plaats.

Het moment van ontstaan van een recht op een andere uitkering is door de nieuwe wijze van maandloonberekening voor het bepalen van inkomen voor de reguliere WW, niet langer van belang, immers: bij iedere uitkering die wordt ontvangen naast de reguliere WW-uitkering vindt inkomensverrekening plaats. Het eerste lid is daarom niet langer van toepassing voor de reguliere WW-uitkering, maar wel voor een uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de WW. De reguliere WW-uitkering wordt ondergebracht in het tweede lid.

Door de wijziging van het derde lid is dit lid nu van toepassing ten aanzien van een uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV WW.
Het derde lid heeft betrekking op de situatie dat een uitkeringsgerechtigde met verlof is of gaat (anders dan in geval hij een uitkering heeft op grond van de reguliere WW en WIA). In dit geval wordt als inkomen aangemerkt het inkomen dat de betrokkene verdiende in het laatste aangiftetijdvak voordat het verlof aanving. Dit heeft tot gevolg dat de uitkering niet toeneemt in het geval dat iemand minder of geen inkomen ontvangt tijdens het verlof. Een dergelijke toename is onwenselijk want dat zou betekenen dat de verschillende uitkeringen een compensatie zouden bieden voor loonderving als gevolg van verlof.

Het vierde lid brengt tot uitdrukking dat wanneer recht bestaat op een niet reguliere WW-uitkering (dus een recht op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV WW) of uitkering op grond van de ZW en daarnaast recht ontstaat op (nog) een uitkering op grond van de ZW of artikel 18 WW, het dag- of maandloon (afhankelijk van de vraag op grond van welke wet een uitkering wordt ontvangen) waarnaar de uitkering op grond van de ZW dan wel de uitkering op grond van artikel 18 WW is berekend, wordt aangemerkt als inkomen. Dit geldt echter alleen indien het tweede recht is ontstaan op grond van werkzaamheden die zijn gestart nadat een eerder recht op uitkering op grond van artikel 18 of hoofdstuk IV van de Werkloosheidswet of artikel 29, tweede lid, van de Ziektewet is ontstaan.

Ook het vijfde lid wordt aangepast aan de nieuwe dagloonsystematiek, waarbij het maandloon van een reguliere WW-uitkering wordt berekend door het loon uit alle dienstbetrekkingen gedurende het refertejaar bij elkaar op te tellen. Indien zowel recht bestaat op een uitkering op grond van de Wet WIA en een Ziektewet uitkering of een reguliere WW, dan wel uitkering op grond van artikel 18 WW, wordt het dagloon of het maandloon op grond waarvan de ZW-uitkering of genoemde WW-uitkering wordt berekend, als inkomen aangemerkt voor de uikering op grond van de Wet WIA.

De inhoud van het zesde lid (oud) is geintegreerd in het eerste, derde en vierde lid. Het zesde lid bepaalde namelijk ten aanzien van deze leden dat ze alleen van toepassing waren indien het recht op de in die leden genoemde uitkering, bezoldiging of loon is ontstaan uit hoofde van werkzaamheden die pas zijn gestart nadat een eerder recht op uitkering op grond van de WW of de ZW is ontstaan. De samenhang tussen het zesde lid en het eerste, tweede en derde lid komt beter tot uitdrukking door de inhoud van het zesde lid onder te brengen in de genoemde leden. Het zesde lid kan derhalve

vervallen. Wel wordt voorgesteld om een nieuw zesde lid te introduceren dat regelt dat indien een reguliere WW-uitkering samenloopt met een uitkering op grond van de ZW of op grond van artikel 18 WW dat dan die laatste uitkeringen moeten prevaleren. Dit lid lijkt op het vijfde lid dat dezelfde materie regelt voor samenloop met de Wet WIA. Er wordt bepaald dat het dagloon (ZW) of maandloon (artikel 18 WW) waarnaar die uitkering is berekend, als inkomen wordt aangemerkt voor de reguliere WW-uitkering.

In het zevende lid wordt geregeld dat indien een tweede recht op reguliere WW-uitkering ontstaat het maandloon, dat is berekend op grond van artikel 1b WW, van die laatst ontstane uitkering aangemerkt wordt als inkomen voor de eerst ontstane reguliere WW-uitkering.

Het achtste lid bepaalt dat voor de uitkeringsgerechtigde die recht heeft op een reguliere WW-uitkering of een uitkering op grond van de Wet WIA en met verlof is, onder inkomen wordt verstaan het inkomen dat werd genoten in het aangiftetijdvak voor het aangiftetijdvak waarin het verlof aanving. Dit heeft tot gevolg dat de uitkering niet toeneemt in het geval dat iemand geen of een lager inkomen ontvangt tijdens verlof. Dat de uitkering toen zou nemen is onwenselijk want dat zou betekenen dat financiële compensatie wordt geboden voor loonderving als gevolg van verlof.

De wijzigingen in het twaalfde lid (nieuw) en dertiende lid (nieuw) betreffen een aantal technische wijzigingen. De herziening van het dagloon wordt in de WW niet langer via artikel 46, maar in artikel 1b, zevende lid geregeld en ook worden de verwijzingen naar verschillende leden in artikel 3:3 aangepast.

Onderdeel D

Het eerste lid van 3:5 is nieuw ingevoegd vanwege het feit dat artikel 3:2, eerste lid, onderdelen b, c, d en e en artikel 3:3, eerste en tweede lid, onderdeel c niet van toepassing moeten zijn op de WW. Alleen het loon uit werkzaamheden als voor de werknemersverzekeringen verzekerde werknemer dient met de WW-uitkering te worden verrekend via dit besluit. De inkomsten uit andere werkzaamheden worden namelijk via artikel 1b en artikel 47 WW verrekend. Met het eerste lid wordt derhalve voorkomen dat dit inkomen tweemaal verrekend wordt.

In het tweede lid (nieuw) wordt bepaald dat ook als inkomen wordt aangemerkt bezoldiging in verband met het uitoefenen van werkzaamheden als lid van de Eerste Kamer of als lid van een vertegenwoordigend orgaan van een publiekrechtelijk lichaam dat rechtstreeks verkozen wordt, of van een algemeen bestuur van een waterschap. De bezoldiging ontvangen als politieke ambtsdrager wordt beschouwd als inkomen en in de WW, na de inwerkingtreding van de Wwz, via artikel 47 van de WW verrekend met de uitkering. Uit dat artikel volgt dat 70% van het inkomen wordt verrekend met de uitkering. Ook werkzaamheden verricht als politieke ambtsdrager zullen dus altijd lonen omdat slechts 70% van de bezoldiging in mindering wordt gebracht. Doordat de bezoldiging, ontvangen als politieke ambtsdrager wordt beschouwd als inkomen, zal derhalve voor politieke ambtsdragers gaan gelden dat ze niet meer de uren moeten doorgeven aan het UWV, maar de maandelijkse inkomensgegevens.

In het derde lid (nieuw) wordt geregeld dat indien de bezoldiging al voor aanvang van die uitkering werd genoten, deze bezoldiging niet als inkomen in aanmerking wordt genomen voor de WW-uitkering. Deze bepaling is opgenomen omdat deze bezoldiging ook niet meetelt voor de vaststelling van het dagloon van de WW-uitkering en er op de bezoldiging geen sociale verzekeringspremies worden ingehouden.

In het vierde lid (het voormalige eerste lid) wordt bepaald dat voor de WW onder ‘inkomen in verband met arbeid’ wordt verstaan een uit een dienstbetrekking voortvloeiende periodieke uitkering bij wijze van een oudedagsvoorziening dan wel een uitkering die voorafgaat aan die uitkering of het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd, een uitkering op grond van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers en een wettelijke buitenlandse uitkering wegens arbeidsongeschiktheid. Deze invulling van het begrip ‘inkomen in verband met arbeid’ vindt zijn oorsprong in het vroegere artikel 34 WW. Dit inkomen in verband met arbeid wordt via artikel 47 WW verrekend met de WW-uitkering. De benadering ten aanzien van ouderdomspensioen, pre-pensioen dan wel deeltijdpensioen blijft inhoudelijk gelijk, maar wordt anders vormgegeven. Op dit moment is geregeld dat ouderdomspensioen volledig in mindering wordt gebracht op de WW-uitkering, tenzij het ouderdomspensioen voortvloeit uit een naastgelegen (parallelle) dienstbetrekking ten opzichte van de dienstbetrekking waaruit hij werkloos is geworden. Ook als het ouderdomspensioen een deeltijdpensioen is dan wordt dit deeltijdpensioen niet gekort op de WW-uitkering mocht deze werknemer alsnog werkloos worden uit het (resterende) dienstverband. Dit uitgangspunt wordt zoveel mogelijk gehandhaafd. De hoofdregel wordt echter anders geformuleerd in artikel 3:5, vierde lid, onderdeel a. Ouderdomspensioen wordt dus geheel in mindering gebracht op de WW-uitkering die wordt ontvangen uit dezelfde dienstbetrekking waaruit de werknemer werkloos is geworden. Het gaat hierbij ook om dienstbetrekkingen die voor de hierboven

genoemde dienstbetrekking in de plaats is gekomen. Er is sprake van een dienstbetrekking (B) die in de plaats komt voor de dienstbetrekking (A) waaruit het recht op uitkering op grond van de WW is ontstaan als de dienstbetrekking B binnen 6 maanden (gelijk aan de duur van de herlevingstermijn) volgt op dienstbetrekking A en de urenomvang van B groter of gelijk is aan het gemiddeld aantal arbeidsuren (GAA) van dienstbetrekking A – 5 (uren). De vermindering van het GAA van dienstbetrekking A met 5 uren hangt samen met het feit dat een nieuw recht op uitkering conform artikel 16, eerste lid, WW alleen ontstaat bij verlies van vijf uur of meer ten opzichte van het GAA. Indien de urenomvang van B groter of gelijk is aan het GAA van A – 5, is er derhalve sprake van een dienstbetrekking die 'in de plaats komt'. Indien de omvang van de werkloosheid lager is in dienstbetrekking B, ontstaat recht op WW-uitkering uit dienstbetrekking A. Er is dan geen sprake van 'in de plaats komen'.

Zoals hierboven al uiteengezet, is ook nu al geregeld dat ouderdomspensioen volledig in mindering wordt gebracht op de WW-uitkering, tenzij het ouderdomspensioen voortvloeit uit een naastgelegen (parallelle) dienstbetrekking dan de dienstbetrekking waaruit hij werkloos is geworden. Dit kan in sommige situaties leiden tot moeilijk uitlegbare situaties. Er wordt daarom in dit voorstel, door de wijze waarop het vierde lid, onderdeel a, is vormgegeven, wel één wijziging beoogd ten opzichte van de huidige situatie. De werknemer die ouderdomspensioen ontvangt voortvloeiend uit een dienstbetrekking A en als deze werknemer besluit om naast zijn ouderdomspensioen te gaan werken in dienstbetrekking B dan ontvangt de werknemer het ouderdomspensioen naast zijn loon uit dienstbetrekking B. Wanneer deze werknemer dan werkloos wordt vanwege de beëindiging van dienstbetrekking B en een WW-uitkering ontvangt, dan zal het ouderdomspensioen, vanuit dienstbetrekking A ontvangen, niet in mindering gebracht op de WW-uitkering voor dienstbetrekking B.

In het vijfde lid (nieuw), wordt een uitzondering op de hoofdregel ten aanzien ouderdomspensioen, zoals dat ook nu het geval is. Een deeltijdpensioen wordt niet gekort op de WW-uitkering die voortvloeit uit dezelfde (resterende) dienstbetrekking waaruit de werknemer vervolgens (volledig) werkloos wordt.

Het zesde lid geeft een uitzondering op het vierde lid, onderdeel b, waar een uitkering op grond van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers aangemerkt als 'inkomen in verband met arbeid'. Dat dergelijk inkomen aangemerkt wordt als inkomen in verband met arbeid heeft tot gevolg dat het, anders dan 'inkomen' volledig in mindering gebracht wordt op de WW-uitkering, via artikel 47 WW. In een tweetal situaties wordt het niet wenselijk geacht dat dergelijk inkomen geheel in mindering gebracht wordt op de WW-uitkering. Dit betreft de situatie waarin door de uitkeringsgerechtigde al voorafgaand aan het intreden van de werkloosheid een uitkering op grond van het bepaalde bij of krachtens dan wel op de voet van de Algemene pensioenwet politieke ambtsdragers (APPA-uitkering) werd ontvangen naast de inkomsten uit de dienstbetrekking waaruit hij werkloos is geworden. Ten tweede wordt een APPA-uitkering ook niet als inkomen in verband met arbeid aangemerkt, en wordt deze geheel vrijgelaten, als deze pas na het intreden van werkloosheid wordt ontvangen en de uitkering betrekking heeft op werkzaamheden die voor het intreden van de werkloosheid werden verricht naast de dienstbetrekking waaruit de werkloosheid is ontstaan of naast een dienstbetrekking waarvoor die dienstbetrekking in de plaats is gekomen. Dat laatste betreft een dienstbetrekking die vooraf ging aan de dienstbetrekking waaruit de werkloosheid is ontstaan.

In het nieuwe zevende lid wordt bepaald dat wanneer op grond van artikel 1b, vijfde lid, van de WW een inkomen is toegerekend, artikel 3:2, voor wat betreft het achtste tot en met zestiende lid, van overeenkomstige toepassing is. Dit betreft de regels met betrekking tot het toerekenen van inkomen aan een uitkering in geval er meerdere uitkeringsrechten bestaan. Ook indien er sprake is van toegerekend inkomen (fictief inkomen) moeten de regels met betrekking tot samenloop van meerdere uitkeringsrechten met inkomen gelden.

Onderdeel E

In het eerste lid van artikel 4:1 wordt het inkomen voor onder andere de WW herleid naar een bedrag per kalendermaand. Dit is nodig omdat de nieuwe systematiek in de WW uitgaat van een uitkering per kalendermaand.

In het nieuwe negende lid wordt geregeld dat het inkomen over een tijdvak van vier weken voor de toepassing van de inkomensverrekening in de WW wordt toegerekend aan de kalendermaand waarin het einde van dat tijdvak valt. Hiermee wordt het uitvoeringstechnische voordeel bereikt dat het inkomen snel en zonder omrekening kan worden verrekend met de WW-uitkering over een kalendermaand.

In het nieuwe tiende lid wordt bepaald dat voor de toepassing van de inkomensverrekening in de WW niet wordt uitgegaan van het loon per kalendermaand inclusief de opgebouwde vakantiebijslag over die kalendermaand, zoals bepaald in het achtste lid. De achtergrond hiervan is dat het in de uitvoe-

ringspraktijk niet in alle gevallen mogelijk zal zijn om het opgebouwde bedrag aan vakantiebijslag per kalendermaand vast te stellen. Het gaat hier om loon dat genoten wordt uit een dienstbetrekking bij een werkgever die de vakantiebijslag reserveert en in een keer, meestal in de maand mei, uitbetaalt. Daarom wordt bepaald dat dan de uitbetaalde vakantiebijslag niet als loon moet worden beschouwd, maar wordt een fictief bedrag aan vakantiebijslag berekend door het loon waarop vakantiebijslag in mindering is gebracht, in een kalendermaand met 8% te verhogen.

Onderdeel F en G

Artikel 4:2a en 4:2b, tweede lid, vervallen vanwege het feit dat artikel 35aa van de WW, waarvoor deze artikelen in het AIB bestonden, komt te vervallen.

Onderdeel H

In dit artikel is geregeld dat het AIB zoals dat gold voor de inwerkingtreding van de onderdelen in de Wwz die zien op de introductie van inkomensverrekening in de WW, blijft gelden in de situatie dat er samenloop is tussen een oud recht (voor inwerkingtreding van genoemde onderdelen ontstaan) op grond van de WW, Wet WIA, artikel 29, tweede lid van de Ziektewet, dan wel een recht op loondoorbetaling en een nieuw recht. Indien van een dergelijke samenloop sprake is, geldt het AIB zoals dat gold voor inwerkingtreding van de onderdelen van de Wwz die betrekking hebben op de introductie van inkomensverrekening. Deze onderdelen zullen op 1 juli 2015 inwerkingtreden, daarom wordt bij de genoemde samenloop de tekst van het AIB tot uitgangspunt genomen zoals die luidde op 30 juni 2015.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,